

Prvá súťaž vo varení halušiek

Keď sme si posledného novembra 2013 na výročnej schôdzi zaradili do plánu aktivít súťaž vo varení halušiek na Maťovej chate H-Aluška, ani sme neverili, že to všetko tak skvele dopadne. Totiž, Maťovi som to sľubovala dlhé roky, že tu budeme „haluškovat“... Zvolili sme si termín na leto, aby sme mohli vonku aj stanovať, lebo chata sa stáva stále menšou a menšou, lebo nás sem chodí viac a viac (alebo sme viac a viac náročnejší na priestor na sedenie a spanie?). Tvrdým orieškom bolo aj vypracovanie propozícií súťaže. Ale s Maťovou pomocou sme to dotiahli do dobrého konca...

Počasia prialo, ba priam až moc. Krížom cez hory sme si to lesnými cestami nasmerovali z Havrana k jaskyni Čertova pec a potom k motorestu, kde sme si dali malý tekutý obed – polievku a pivo. Napriek tomu, že turistika mala slúžiť na to, aby nám dobre vytrávilo a do haluškovej súťaže sme mali ísť hladní. Z motorestu nás lesná cesta zaviedla pod vinice, kde sa pestuje vinná réva a dorába vychýrené radošinské víno. K vinici vedie z centra obce niekoľkokilometrová kvalitná asfaltová cesta. Pre naše nohy však nič moc. Tešili sme sa na návštevu radošinského kaštieľa, ktorú mal vybaviť Maťo. Žiaľ, do interiéru nás nepustili, lebo onen dotyčný, čo to sľuboval, nebol k dispozícii. Asi na nás zabudol. Málokto vie, že v Radošine je tento pekný biskupský kaštieľ, ktorý dnes patrí Komunitě kráľovnej pokoja. Zároveň je detašovaným pracoviskom Fakulty zdravotníctva a sociálnej práce Trnavskej univerzity. A tak sme krížom cez celú dedinu prišli na futbalové ihrisko, kde sa ešte len zbíhali historické vozidlá, najmä motorky, ešte len narážali pivo a na pódiu sa inštalovala kapela. A tak sme čakali. Najmä na 130 rokov starú parnú lokomotívu, ktorá zavítala na železničnú staničku. Trochu zadymení a nasmradení sme potom prijali pozvanie navštíviť kolísku Radošinského naivného divadla. Naš Maťo je tu ako doma. Pomáha divadelníkom po technickej stránke, ale nakoniec sa priznal, že robí „dievča pre všetko“. Bolo veľmi milé, keď rozprávala vedúca tunajších divadelníkov o ich amatérskom snažení na profesionálnej úrovni. Aj o tom, ako k nim často zavíta Stano Štepka, „otec“ profesionálneho Radošinského naivného divadla, už dávno sídliaceho v Bratislave.

Z divadelnej skúšobne sme priam utekali, aby sme stihli autobus, lebo v horúčave sa už nikomu do kopca na Havran kráčať nechcelo. A keďže bufet na Havrane bol konečne otvorený, našiel sa čas aj na jedno chladené...

Po krátkom oddychu v chladivom tieni lesa a chaty sme sa pustili do súťaže. Prvou úlohou bolo vymyslieť názvy družstiev a označiť ich lídrov, či skôr líderky, menovkou. Niektorí členovia družstiev to však prešvihli s občerstvovaním v tej horúčave a úvod súťaže alebo dokonca celé haluškovanie snivali svoj veľký sen o haluškovom víťazstve.

MI-JAWA na čele s Mackou vsadila na klasiku – kvalitnú bryndzu so smotanou a ešte kvalitnejšiu, dobre prerastenú slaninku. TROJCHLAPOVO z Baťovky bolo vlastne len dvojchlapovo a Ala ml. v sebe nezaprela celoživotnú lásku (od malička maličkateho) k vajičku. Najklasickejší spôsob a tým aj najnáročnejší zvolili Bohušovci – družstvo GABOR z Oslian (hájili farby fabriky, ktorá im dáva prácu, a plácu). Oni jediní pripravovali cesto zo zemiakov a hádzali halušky nie cez strúhadlo, ako my ostatní, ale lyžičkou priamo z dienk. Ako pochutinu zvolili kapustu a slaninu. Borszékovci z Uhrovca, ako družstvo TESSEK (po

maďarsky prosím alebo nech sa páči) si uvarili halušky doma a tu ich len preliali horúcou vodou. Vsadili na dolnouhorskú tradíciu – a halušky ochutili tvarohom a opekanou slaninkou. Ak nerátame ovplyvňovanie výkonov súťažiacich porotou nalievaním domoviny a naopak ladenie chuťových pohárikov poroty od súťažiacich, tak celá súťaž prebehla regulárne.

Porota v zložení bratov Vičanovcov sa pochlapila. A veľmi si dala záležať na kontrole veľkosti, vône i chute halušiek. Nesmelo preto chýbať ani pravítko, meter, ani plynová maska. V „tajnom“ hlasovaní porota vyhlásila výsledky: 4. Uhrovec, 3. Oslany, 2. Partizánske a 1. Myjava. A potom sa oslavovalo... V podstate sa oslavovalo Petra a Pavla až ráno pri raňajkách. Nechýbala ani bábovka troch farieb, bez múky, len z pudingových práškov...

Už teraz sa tešíme na II. ročník haluškovania. A najmä na to, že sa k nám pridajú viaceré družstvá, aby mala porota a potom my, všetci čo ochutnávať...

Ala